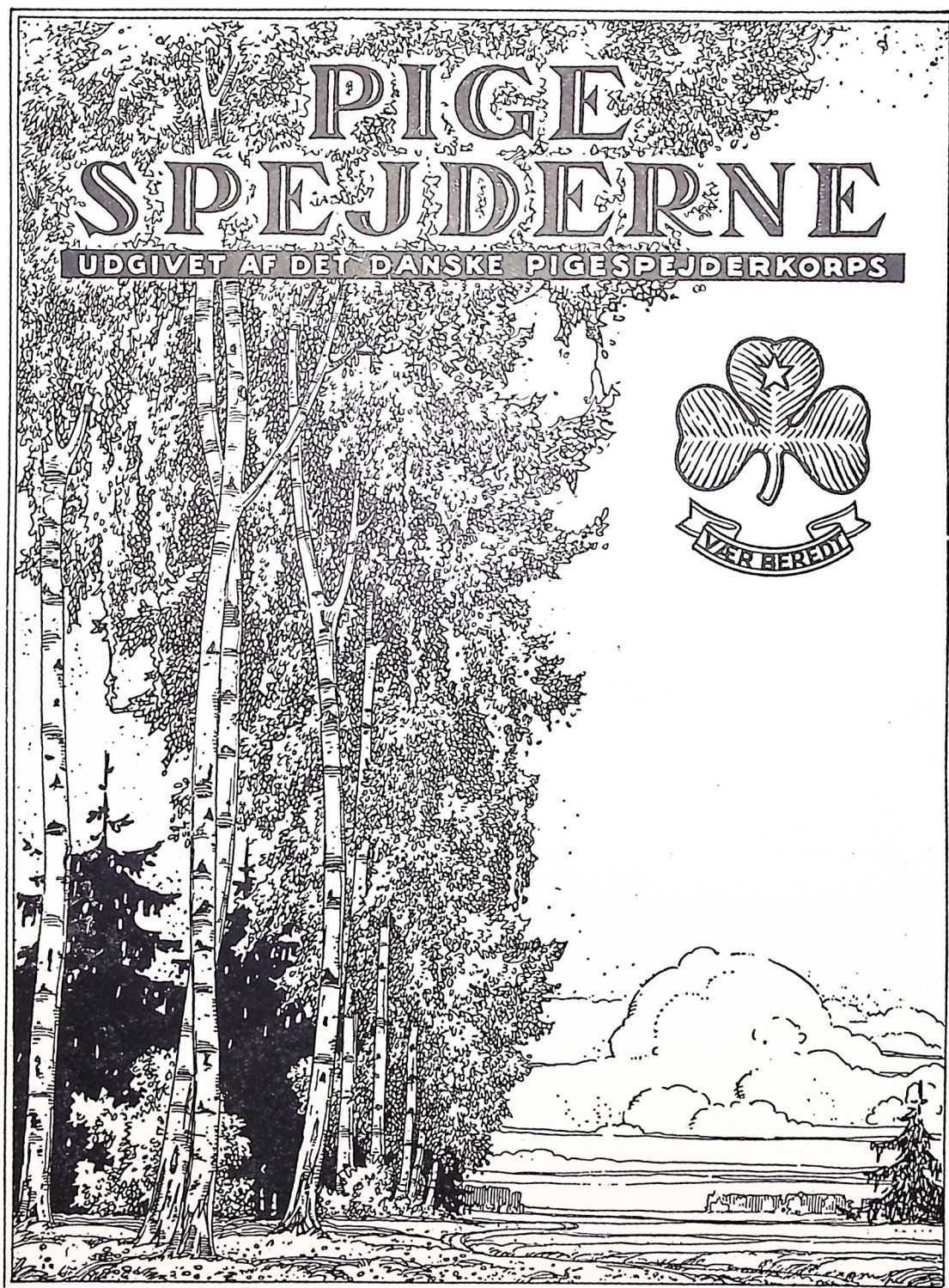

Er der Mærkat paa alle dine Breve?

Mærkaterne faaes nu med grønne
Tørklæder og koster 2 Øre pr. Stk.

100 Stk. koster	1,80 Kr.
500 »	9,00 »

Det Danske Pigespejderkorps Depot,
Spejderskolen, Korinth, Fyn.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
Redigeret af Fru HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense.

Nr. 8.

September 1933.

16. Aarg.

Spejderchefen.

At have været aktiv Spejder med Liv i det Ansvar, der følger med at være den og Sjæl i 10 Aar — det har vi hørt øverste i Korpset i saa mange Aar? Et om før. Men at have været Spejderchef i 10 Aar, det er vist noget uhørt, i hvert Tilfælde er det ikke forekommet i vort Korps før den 1. September dette Aar. Og jeg maa ærligt tilstaa, at det kom bag paa os alle, da vi opdagede, at Frøken Flagstad virkelig havde været Korpsets Overhoved i saa mange Aar. Det er jo Ulykken, at vi snart er saa vant til at blive styret af Chefens myndige og kærlige Haand, at vi i hende ser Chefen fra »Oldtiden« og til evige Tider fremad og slet ikke tænker paa, at ogsaa hun engang har været paa »Begynderstadiet«.

Spejderchef i 10 Aar. — Der er ikke mange, som aner hvilket Arbejde, det har været. Og hvor mange kan sætte sig ind

Held for Korpset og for os alle, at Chefen for 10 Aar siden turde tage den store, vanskelige Opgave op.

At skulle sige vor Chef Tak for de Aar, saa man virkelig kunde forstaa, hvor meget hendes store Indsats har betydet i Korpset, er jeg bange for, jeg ikke formaar. Og det vil nemt blive for omfangsrigt at begynde at fortælle om hende, for hvor skulde jeg begynde — og hvor skulde jeg ende? Men jeg behøver det heller slet ikke, for de aller fleste af os kender hende. Vi er jo saa heldige, at vi har en Spejderchef, som ikke bare er

Topfiguren paa Kransekagen, men vores Chef staar midt blandt os alle som vores dejlige Spejderkammerat — parat til at tage

ganske den samme Tørn som enhver menig Spejder i Korpset.

Alle, som har oplevet at se Chefen færdes blandt sine Spejdere i Lejre, paa Kurus — Møder og Ture, ved, at hun gaar forrest i alt Arbejde og virker ved sit rige Initiativ og sin Arbejdsglæde ansporende paa os alle. Chefen elsker at stille sig lige med os andre — og gaar Autoriteten nogen Sinde tabt derfor? Nej, for hun er den fødte Fører, og ingen forstaar at lede og organisere som hun.

Hvordan vi end vender og drejer Sagerne, saa er det Chefen, der til syvende og sidst holder alle Traade i sin Hjerne og Haand.

Hvem kan lege med Blaamejserne, saa de jubler? — Hvem kan faa Spejderne til at arbejde, saa de gløder? — Hvem kan opildne og tale til de store Spejdere? Hvem kan holde alle Korpsets Førere i Aande? Hvem kan forhandle med Korpssraad og Bestyrelse? Hvem kan klare de mest indviklede Trops- og Korpssproblemer med klar Hjerne og redde Kastanjerne ud af Ilden? Hvem kan forene Korpsets mere eller mindre urolige Hoveder til et samlet, arbejdende Korps? Hvem andre end netop Chefen?

Og saa maa vi huske, at Chefens Arbejde som Spejderchef skal ses paa Baggrund af, at hun netop i de samme Aar har oparbejdet en ganske ukendt Skole til at være landskendt og daglig har undervist og haft en Skolebestyrerindes mange Pligter.

Vi ønsker og haaber alle som en, at Chefen maa have Kræfter til at lede Korpset mange Aar frem i Tiden og siger Tak og atter Tak for de Aar, der er gaaet.

Redaktøren.

Hilsen fra Verdensspejdercheferne.

Som bekendt var det Verdensspejderchefernes Agt at besøge os i Sommer. Cheferne havde sammen med 650 engelske Dreng- og Pigespejderførere lejet en stor Damper »Calgaric« og foretog paa denne en Tur til alle Østersølandene. Som vist alle har læst i Dagspressen, maatte det planlagte Besøg i København desværre op-

gives, fordi der ikke kunde gives Dispensation fra Uniformsforbudet for vore Gæster — og vi gik Glip af en stor Spejderoplevelse.

Den Dag, »Calgaric« sejlede gennem Øresund, sendte Chefen og Souschefen paa vort Korps' Vegne en Radiohilsen til Verdenscheferne og modtog følgende Svar:

»Calgaric«, 23.8. 1933.

Grateful thanks kind message six hundred guides and I passing your shores send warmest greetings guides of Denmark.

Baden-Powell.

Samme Dag modtog Admiral Carstensen, Det danske Spejderkorps, følgende Telegram:

Greatly disappointed missing Denmark. Could you not meet us Oslo 25th.

Baden-Powell.

Admiral Carstensen tog straks af Sted og fik en hjertelig Modtagelse paa »Calgaric« og tilbragte en Dag sammen med Cheferne. Ved Afskeden gav Baden-Powell Admiralen følgende Brev til alle Spejdere i Danmark:

S/S »Calgaric«, 25. August 1933.

My dear Scouts and Guides of Denmark!

Six hundred and fifty five Scouters and Guides from Great Britain have enjoyed a delightful series of visits to the Scouts and Guides of the different countries round the Baltic. Only one disappointment has marred their happiness and that is, that they were not able to come and see you in Copenhagen.

But in their behalf and on behalf of the Chief Guide and myself I want to send you all our cordial regrets and good wishes.

Fortunately for me personally I was able to see something of Denmark in the splendid contingent of Danish Scouts at our great Jamboree in Hungary this month. As usual those Scouts showed themselves well to the fore among the other nations both in smartness and efficiency and — especially — in their friendliness to all.

And that was what I had particularly hoped to see, because it adds to peace in the world.

I am exceedingly grateful to Admiral Carstensen for taking the trouble to come to Oslo to convey to us your kindly greeting.

All of us on board this ship reciprocate these good wishes very heartily. We only hope that many

of you will come and visit us in England — for we have a great admiration and affection for Denmark.

Meantime we wish you all success an the happiness that comes of »Good Camping«.

Baden-Powell,
Chief Scout.

I norsk Landslejr, Juli 1933.

Under dette lille morsomme Mærke samlede Norsk Spejderpike Forbund sine Spejdere til Landslejr for fjerde Gang. Lejren laa paa Jørstadmoen, en militær Øvelsesplads en Mils Vej Nord for Lillehammer ved Indgangen til Gudbrandsdalen, Dalen over alle Dale, som Digteren Henrik Wergeland har kaldt den. Naar Landschefen netop valgte dette Mærke, er det ikke helt tilfældigt, for Hesten er Gudbrandsdalens Mærke, og denne Tegning stammer fra et gammelt Haandarbejde syet i en Bygd højt oppe i Dalen omkring 1600.

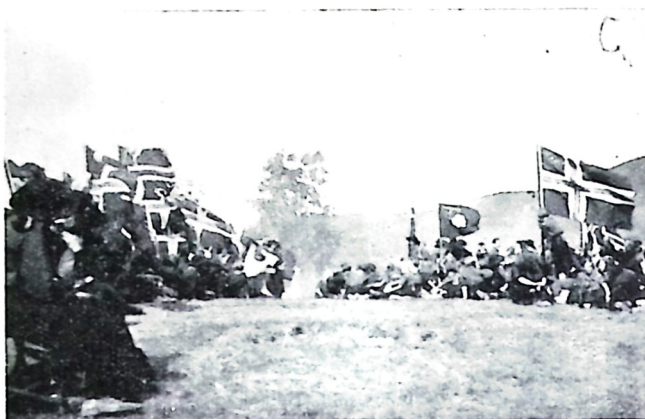
Fra Norge var der sendt Indbydelse ogsaa til Danmark om at komme til deres Landslejr, og Lørdag 1. Juli afsejlede vi lykkelige 12 med »Dronning Maud«. Vi havde ikke Uniformen paa, men det lykkedes alligevel at finde hinanden paa Kajen;

først tidlig Søndag Morgen langt oppe i Skagerak skete Forvandlingen; vi trak glade i de blaa Uniformer, som vi nu maatte bære en lille Tid. — Rejsen forløb fint i det straalende Sommervejr; vi kunde rigtig nyde den vel næsten verdensberømte Indsejling op gennem Oslo Fjord. Lidt over Middag naaede vi Oslo, hvor vi blev modtaget af nogle norske Spejdere, der førte os til en stor teknisk Skole, som i Ferien er Vandrehjem. Siden var vi en Tur ude i Oslo, paa det gamle Akershus og derefter med »trikken« til Holmenkollen og Frogne Sæter. Turen gav et pragtfuldt Rundsyn over Fjorden og Byen og Højderne rundt om. Om Aftenen kom en Mængde norske Spejdere, saa det var en lang, lang Række, der næste Morgen marcherede til Stationen, hvor et Særtog skulde føre os til Rejsens Endemaal. Ved Stationerne oppefter kom stedse flere til, og vi traf mange Bekendte fra Korpslejren. Turen var smuk, mest Strækningen Eidsvoll—Lillehammer, hvor Banelinien snor sig langs med Mjøsen.

Midt paa Eftermiddagen naaede vi Fåberg, Stationen lige efter Lillehammer. Ud myldrede det med Spejdere, saa Fåberg aldrig har set Mage til Liv og Røre. Rygsække og Teltbagage blev samlet paa de anviste Steder for at blive kørt ud til Lejren. Med vajende Faner svingede Hold efter Hold ud paa Vejen og marcherede over den store Brunlaug Bro over Lågen ud til Jørstadmoen, $\frac{1}{2}$ Times Gang fra Fåberg. Snart fik vi Anvisning paa, hvilket Hjørne af

I øverste højre Hjørne laa vore 3 Telte. Lejrbaalspladsen laa paa Skrænten til højre for Lejren, og her gaar ogsaa Vejen ned til Depot og Slikbriks. Lejrens Hovedindgang er midt foran ved de fire store Telte.

Troppene ankomne til Lejren.

den store Plads der var Danmarks, og vi gik i Gang med at rejse Teltene. Travlhed alle Vegne, hen mod 400 Telte rejstes rundt om; noget borte fra det indgårdede Lejromraade laa flere Bygninger, stillede til Raadighed for Lejren til Kontor, Depot, Butik, og nede paa Militærets Grund Sygehus og Bygning, hvor Lejrledelsen boede.

Om Aftenen aabnedes Lejren. I fuld Gala stillede alle med Faner ved Flagfeltet, og Kaptajn Lyche, Pladskommandanten, bød Spejderne velkommen paa Regimentets Omraade, ønskede os hyggelige Dage, som vilde gøre Lejren til et vakkert Minde og en Løftestang for Spejderbevægelsen. Landschefen, Frk. Kari Aas, takkede Militæret for Raad og Daad, og fordi de havde gjort det muligt, at Forbundet kunde faa sin Landslejr paa den smukke Plads. Og saa bød hun i hjertelige Ord sine Spejderpiker velkommen til Landslejren, rettede en særlig Hilsen til Gæsterne fra England, Holland, Sverrig, Danmark og Norges K. F. U. K. Korps. Det norske Flag gik til Tops, Verdensflaget og Forbundsvimpelen, og et Kor sang de forskellige Landes Nationalsange. Frk. Aas oplæste derpaa Hilsener sendt til Forbundet fra norske og udenlandske Venner, der alle ønskede en god Lejr. Ogsaa Chefen og Komtessen sendte Hilsen herop. Da denne mere officielle Del var forbi, fortalte Kari Aas, at i den Bil, der holdt helt herinde ved os, sad Fru Karoline Bjørnson. Familien var kørt herved i Bil for at overvære Aabningen. Alle 1400 Spejdere defilerede forbi hendes

Bil, hilste og vinkede, og den 98-aarige Frue vinkede igen.

Lejren, som vi nu efter faa Timers Forløb havde taget i Besiddelse, laa i skønne Omgivelser, skovklædte eller delvis opdyrkede Højdedrag hævede sig rundt om. Lågen og en mindre Elv, Jøra, gaar her ud i Mjøsen, og langs disse gaar Gudbrandsdalen og Gausdalen; Højdedraget, der skiller de to Dale, ender med »Jørstadkampen«, der laa bag den Del af Lejren, hvor vi laa. Den smukke Højde har givet Navn til Fåberg: det fagre berg. Vejen snor sig op mellem Gaardene, og der var storslaet Ud-

sigt ned over Mjøsen og lidt ind i Gudbrandsdalen, med Lågen nede i Bunden.

Vejret var straalende hele Tiden; tal ikke om Varme i Korpslejren! Her var *VARMT*; Solen bagte de tre Fjerdedele af Døgnet ned over Lejren; først Aftenen kom med behagelig Kølighed, og hvilke Aftener — saa lyse, saa lyse, at det ligefrem var svært at skulle gaa i Seng.

Om Onsdagen skulde vi gaa op til Aulestad, der ligger i Østre Gausdal, en Dal der løber parallelt med Gudbrandsdalen. Det var en 10 km Tur, og da det altsaa var *varmt*, skulde vi tage den med megen Ro. Vi gik derfor i Smaaklynger, og vi Danske gjorde os megen Umage for at lære at sige *Oulesta*; som Nordmændene selv sagde det! Efter en tre Timers Tid var vi alle samlede og gik gennem den smukke Birkealle, som Bjørnson selv har plantet, op til Gaarden, hvor vi blev modtaget af Hr. og Fru Einer

Et Hjørne af Lejren med Jørstadkampen bagved.

Bjørnson og Fru Dagny, f. Bjørnson, nu gift i Frankrig. Fra de mange Flagstænger vajede Flagene for de norske og fremmede

Vice=Lejrchef Frk. Marcella Bøe og
Landschef Frk. Kari Aas.

Gæster, og vi gik paa den brede Veranda, der snor sig om hele den store gule Hovedbygning, ind i Spisestuen, hvor vi blev trakterede med Saffevand og Kager, rigtige norske »Gode Raad«. Vi var ovenpaa, hvor Fru Dagny viste os sin Mors Guldkrone fra Guldbrylluppet og Brudesløret, og vi saa nu Bjørnsons store Arbejdsværelse, fra hvis Vinduer han havde den skønneste Udsigt ned over Dalen. I Gaarden samledes Spejderne under Sanglederen Fru Dillner, og de mange Hundrede sang en af de bjørnsonske Sange: En Ungdom, som er stærk og sund. Kari Aas takkede fra alle Spejderne, fordi vi havde maattet komme og se den store Digtters Hjem, og efter rungende Hurra=Raab gik vi ned til Landevejen, hvor Lastbiler ventede og kørte os hjem.

Torsdag tog vi Danske en Tur alene; med Toget en 30 km op i Gudbrandsdalen, forbi Hunderfos til Tretten Station, hvor vi lejede 2 Biler og kørte op fra denne Dal ind til, hvor Gausdalen begynder oppe over Skovgrænsen. Her ligger

Skeikampen, der er nem at bestige, da der fra Hotellet fører en bred Sti op. I Begyndelsen var Kampen græsklædt, øverst, 1100 m o. H., var blot nøgen Sten. Fra Varden deroppe var vid Udsigt over de langstrakte bølgende Fjeldrygge, der blaaligt fortonede sig bort i Horisonten. Men ovre mod Vest straaede Jotunheimens sneglitrende Toppe, og mod Nord Dovres; de saa ud til at ligge ret nær, og dog fortalte Vardens Angivelse, at der var mere end 100 km i lige Linie. Vi kørte i Bil de halv Hundrede km hjem, og vore flinke Chauffører lagde Vejen op om »Øvrebygden«, Sognevejen oppe mellem de højt liggende Gaarde, saa vi fik set mest muligt.

I Ugens Løb havde vi to store Parader om Aftenen. Den ene Aften nede ved Militærets Plads, hvor Regimentet med sine gamle Faner stod opstillet. Oberst Horne, der havde vist Forbundet megen Imødekommenhed ved Tilrettelæggelsen af Lejren og i det norske Spejderblad har fortalt

Op til Aulestad fører den smukke Alle af Birketræer, som Bjørnson selv har plantet.

forskellige Træk om Dalens Historie, fik overrakt Forbundets hvide Kløvernaal. Den anden Parade var for General Lorange, der talte til Spejderne om Mottoets Betydning, og han udtrykte sin Glæde over at

se den megen raske kvindelige Ungdom paa Moen. Ogsaa han fik den hvide Kløvernaal, og da det tilmed var hans Fødselsdag, overrakte Lejrens mindste Spejderpiger ham Roser. Han gik derefter rundt og hilste paa de fremmede Korps med nogle hjertelige Ord til os alle. Divisionsmusikken var ankommet fra Oslo under Generalens Besøg paa Pladsen, og det glimrende Korps, der nærmest svarer til Gardens, spillede nu for os baade ved Paraden og ved Lejrbaalet.

Fredag, der hævdes at have været Sommerens varmeste Dag med nogle og tredive Grader i Skyggen, var vi i Lillehammer og saa det nu verdenskendte Friluftsmuseum »De sandvigske Samlinger« oppe paa det smukke Maihaugen, der danner en naturlig Ramme om de gamle Huse og Gaarde; oppe fra Gudbrandsdalen er de ført herved og fortæller i deres stille Sprog om den gamle norske Bondekultur i Dalen. Det er en Privatmand, Tandlæge Sandvig fra Lillehammer, der har grundlagt Samlingerne, idet han for mange Aar siden paa sine Rejser deroppe begyndte at købe ind for at ikke for meget af det gamle særegne af købelystne Turister skulde føres bort. I sin egen Have og under store personlige Ofre rejste han de første Huse, siden er det blevet offentligt Eje. Hus efter Hus, gamle og karakteristiske, er nu flyttet herved; og man kan følge Husbygningen op gennem Tiderne, fra den lille Husmandsstue med sit stampe Lergulv og Ildsted midt paa Gulvet, Røghul i Taget, ingen Vinduer, til den statelige Slægtsgaard »Bjørnstad« med 26 Bygninger; saa godt som alle Huse er monterede, og man ser mange skønne Ting, vævede Tæpper, smukt broderede Festdragter, gamle tunge Sølv, rigt udsmykkede Brudekroner, udskaarne Skrin og store Tiner. Paa »Bjørnstad« er endda Staburet fuldt ogsaa; i lang Række hænger spægede Faare- og Bjørneskinker paa Bjælkerne; Bjørneskinkerne skal være over 100 Aar gamle! — Paa Bordet ligger Stabler af runde Fladbrød, bagt før Verdenskrigen, og her staar en Birkebarksskaal med Barkemel, der fortæller om Nød og Mangel i Uaar.

Lørdag holdt Forbundet sit Landsmøde for norske Førere, og der var saa ordnet

en Biltur for Gæsterne. Vi kørte om Formiddagen ind gennem Lillehammer op paa Højderne Øst for Byen, forbi de smukke Søer ved Mesnalien til Sjusø Sæter og videre frem til Nordsæter. Begge Steder er der Hoteller og en Mængde Sommerhytter, men paa Strækningen imellem dem fik man bedre Indtryk af norsk Højfjeld med skovløse Vidder, Myr og enkeltliggende Sætre.

Søndag Formiddag var der Gudstjeneste; den blev holdt lidt fra Lejren i Skyggen af store Graner og Birke. Sognepræsten fra Fåberg, Hr. Børge Ask, talte smukt og inderligt til den store Skare Ungdom, og Divisionsmusikken spillede dæmpet til Salmerne; smukt lød Tonerne til de gamle Salmer: »Vor Gud han er saa fast en Borg«, og »Dejlig er Jorden« ud over den søndagsstille Mo.

Om Eftermiddagen var der mange besøgende i Lejren, og der blev givet Opvisning i Gymnastik, Folkedans, Lege og første Hjælp, det sidste humoristisk arrangeret. Et Drengespejder Musikkorps fra en nærliggende By musicerede livligt baade Eftermiddag og Aften, lønnet med kraftigt Bifald. —

Og før vi nu saa os om, var det Opbruddets Dag. I Løbet af Mandagen begyndte Lejren at se saa afpillet ud, og for sidste Gang samledes vi til Parade, til Lejrens officielle Afslutning, hvor Kari Aas takkede alle Deltagerne for det gode Sammenhold og det straalende Humør, der havde gjort Lejren til en Succes. — Og saa udløstes Spændingen mellem de norske Kredse, der havde deltaget i Turneringen. Bergens Kreds havde erhvervet Vandrepræmien, og paa Kredsens Vegne modtog Fru Dagmar Maalstad det smukke Sølvfad, der blev givet for første Gang, og Kredsen fik Forbundsflaget overrakt indtil næste Landslejr. Derefter uddelte Kari Aas, med venlige Ord til hver enkelt, Forbundets Hæderstegn til Førere, der paa forskellig Maade havde gjort godt Arbejde i Trop eller Kreds. Ogsaa Lederne af de fremmede Hold fik en lille Kløvernaal som Minde om Lejren. Divisionsmusikken gav Touche hver Gang, der uddeltes et Mærke, og Nationalsangene blev spillet for de fremmede. Til Slut takkede de fremmede Hold Lejrledelse og Spejderkammerater for den

festlige Tid deroppe. Under hele Paraden havde Regnen silet ned, men den stilnede saa meget af, at vi endnu engang kunde samles om Baalet. Spejderraabene gjaldede som de andre Aftener, Sangen lød, Troppe pene fremførte forskellige muntre Optrin; Kari Aas og Lejrchefen Fru Gunvor Lykken fik Blomster som Tak og Hilsen fra Spejderne, men alt har en Ende. For sidste Gang lød Spejderbønnen ved Baalets Afslutning, og vi maatte rundt og sige Farvel til Lejrcheferne og alle Kammerater, takke for den gode Tid, for godt havde vi haft det, fri for Besvær med Madlavning, idet vi allerede efter den første Morgen blev fordelt til forskellige Kredse som disses Gæster, saa vi havde rigtigt kunnet faa Tid til at være sammen med norske Kammerater. —

Tidlig Tirsdag Morgen kom en stor Bus og hentede os ind til Lillehammer, og saa gik Rejsen atter hjemad, men vi er et stort Minde rigere om en fornøjelig, en festlig Tid blandt nye Venner.

Magda Andersen.

Husflidsfondet.

Hvad er det? — Spørger alle I nye Spejdere. Hør engang. Husflidsfondet er af saa gammel Dato som 1925. Det blev stiftet paa Divisionschef Fru Ida Thorbeks Initiativ og har til Formaal at hjælpe ubemidlede, dygtige Spejdere paa Spejderskolen.

Hvorledes arbejder det? — spørger I videre. Husflid fremstillet og givet af Troppe og enkelte Spejdere hele Landet over samles hvert Aar i November Maaned i København, hvor det bliver solgt, og det indkomne Beløb gives Chefen. I alle de Aar, Fondet har eksisteret, har en Spejder fra forskellige Troppe haft en halv Friplads paa Skolen i 10 Maaneder. Fondet har desværre ikke altid kunnet give helt de Penge, der skulde til, men Chefen har traadt hjulpende til. I Fondets Bestemmelser staar, at Pengene maa anvendes paa Spejderskolen efter Chefens Ønske og Skøn.

Hvor bliver Husfliden solgt? — De sidste Aar — og ogsaa i Aar — har vi haft en Stand paa Julegaveudstillingen i Teknologisk Institut, hvorfra Salget foregaar.

Paa Julegaveudstillingen kommer der hvert Aar mange Mennesker, og alle ser »Pigespejdernes Bod«, hvor københavnske Spejdere i Uniform staar og forhandler Husfliden, saa ved at indsende morsom, god og smukt lavet Husflid bliver denne Stand en Slags Reklame for Korpset, idet den viser, hvad vi formaar paa dette Omraade. Det har derfor været dejligt at se, at Husfliden er blevet kønnere og iderigere for hvert Aar, og at flere og flere Troppe har indsendt noget, idet de baade ønsker at støtte Husflidsfondet og være med til at løse denne Korpsopgave paa bedste Maade.

Nu ved I alle, hvad Husflidsfondet er. Mon I ikke ogsaa har faaet Lyst til at være med? Og saa er det slet ikke for tidligt at begynde.

Men hvad skal vi lave? — hører jeg nogen spørge. Ja, se her er frit Spillerum. Det har vist sig, at Legetøj, Smaating i Læderarbejde, Bordpynt, Tøjdyr og Børnetøj er lettest at sælge, ellers ved I sikkert fra jeres hjemlige Husflidssalg, hvad Folk helst køber af det, I forstaar at lave. Og maaske kommer netop I i Aar med den Idé og de Ting, der skaber størst Succes. Et Raad til Tropsføreren. Lad Troppen eller hver Patrulje lave sig et Speciale; det er billigere kun at arbejde med eet Materiale og — hvad der er det rigtigste — Spejderne bliver dygtige til at lave de specielle Ting, saa Arbejdet gaar hurtigere og bliver pænt lavet.

I næste Blad kommer der Oplysninger om hvilken Adresse og til hvilken Dato, Tingene skal sendes til København — det plejer at være ca. 20. November. Skub nu ikke denne Sag fra jer og tænk, at der er længe til d. 20. Nov. — 2 Maaneder er ikke lang Tid at lave Husflid i.

Altsaa — hæng i!

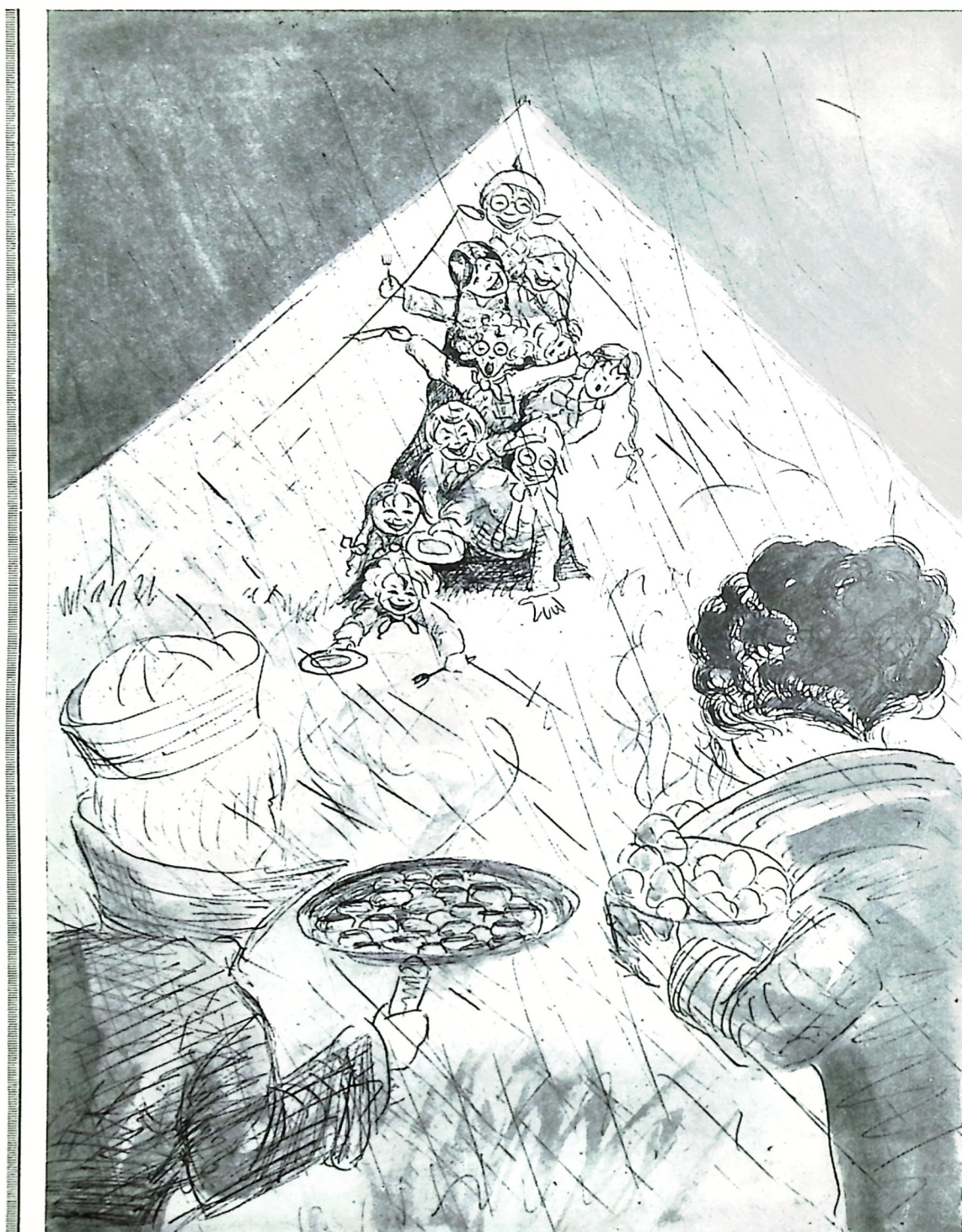
Red.

Korpsets nye Bælte.

Nu faar vi snart vort eget Bælte. Det bliver med firkantet Spænde, hvori der staar: »Det danske Pigespejderkorps« og med Trekløver i Midten.

Spejdere, der ønsker at beholde deres gamle Bælte, men gerne vil have det nye Pigespejderspænde, vil kunne købe Spænde og Ringe særskilt.

Depotforvalteren.

Ui har ikke alle haft lige godt Vejr i Lejren, men Humøret bevares evindeligt skønt - og det forstaar vi, naar vi ser den svingende Portion Frikadeller og Kartofler, som Kokkene - trods Væden - har præsteret. Jeg synes - ligesom de flinke Kokkes Tropsfører - at deres Stoltthed over Værket er berettiget.

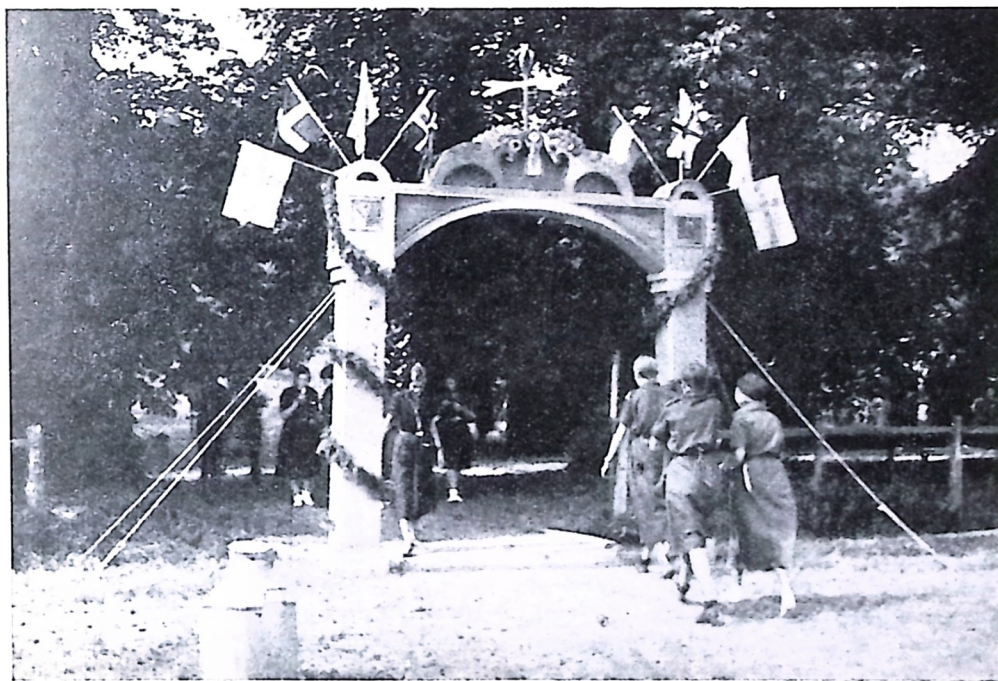
Korpslejr i et andet Land.

»Hvor vi glæder os«, — det havde været Hvert Valgsprog i det sidste halve Aar, før vi skulde til Korpslejr i Sverige. Ja, hvor vi glædede os, og saa overgik det endda alle vore Forventninger.

Det er altid dejligt at komme til Udlandet, at være sammen med Spejdere fra et andet Land, faa gode Kammerater blandt

somme. En god Idé var Kakaoen vi fik om Aftenen i Stedet for den (dog ikke alle Steder) røgede The. Hver fik i sit Krus lidt Kakao, lidt Sukker og lidt Mælk, som man rørte sammen, hvorefter det blev spæget med kogende Vand. — En nem Efterret fik vi en Dag til Middag, — hver to Bananer og to Stykker Chokolade.

Og saa Badningen, den var der gjort meget ud af. En stor 5 m Udspringsbro var bygget, man fik Undervisning i Livs-

Indgangsporten til Lejrpladsen.

dem og se den Forskel, der er paa det andet Lands og ens egen Nation.

Følgende skal ikke være en Opremsning af, hvad vi oplevede, men et Forsøg paa at give et Indblik i, hvordan en svensk Spejderlejr er, maaske kan I faa nogle gode Ideer deraf.

Lejren, der laa paa en af Mälarens utallige smaa Øer, var præget af et mægtigt Forarbejde, alt klappede med den mest forbavsende Nøjagtighed, og det var det, i Forbindelse med Svenskernes store Gæstfrihed, der gjorde Lejren saa uforglemmelig og pragtfuld for os.

Maden var ganske anderledes end dansk Mad, Svenskerne er betydelig mere nøj-

redning, Hovedspring etc.. I det Program, vi fik tilsendt, før vi tog til Sverige, stod, at der skulde medbringes »En vit mitella«. Vi grundede og grundede, Ordet fandtes ikke i nogen Ordbog, — det viste sig at være et hvidt trekantet Tørklæde, som alle Frisvømmere skulde have paa, naar de gik i Vandet, dersom de vilde ud paa dybere Vand. Vi badede i Mälaren, et godt Stykke ude i Søen var anbragt Baade, hvori der sad Frisvømmere, der holdt Øje med, at ingen gik i Vandet uden »badkammerat«. Man badede altid to og to sammen.

Svenskernes Disciplin var meget stor. Ikke een sagde et Ord, efter Retræten var blæst, — i den halve Times Hvil, der var

hver Dag, lød der heller ikke et eneste Ord, — svært var det for os Danske.

Svenske Spejdere lider af den samme Mani som danske, nemlig Autografbøger, ja, de er næsten værre hermed, end vi er. Hvor fik man ikke ondt af den svenske Spejderchef, Frøken Maria Dillner, naar man saa hende staa i en mægtig Flok af ivrige Flickor med Autografbøger, ja, vi havde Medfølelse med hende, vi folte os nemlig ligesaa, vi var jo Udlændinge, og vi maatte ogsaa skrive i alle de 1000 Spejders Bøger.

En Dag skulde der være Tävling (Turnering), 85 Patruljer deltog, Danmark stillede ogsaa en Patrulje. — Man anede jo ikke, hvordan man lavede Turnering i Sverige. Vi tænkte naturligvis paa Korpsturneringen sidste Sommer, og før Starten udstaferede vi os med alt, hvad man overhovedet kan bruge paa en Turnering. — Og saa viste det sig, at det var en ganske almindelig Skærsild. Den var glimrende og morsomt lavet, Slutningen paa den var et vanvittigt Forhindringsløb, Hop med sammenbundne Ben, Balanceøvelse med Kartofler paa Ske, Sjipping, Gang med Fodbold mellem Benene, Klatring over Plankeværk og til Slut maatte man kravle under en sort to m lang Presenning, Pyh ha, men hvor var det sjovt. Heldigvis havde Tilrettelæggeren af Turen været saa eftertænksom midt i dette Forhindringsløb at lade Deltagerne tømme en Flaske iskoldt Vand i et Drag, — hvor var det vidunderligt. Om Aftenen var Spændingen stor, hvem havde vundet? En Patrulje fra Stockholm No. 1., Danmark No. 2., en anden Patrulje fra Stockholm No. 3. Den Aften kunde Danmark ikke respektere Fordringen om fuldkommen Ro efter Retræten.

Og saa som Slutning paa Lejren Dagene i Stockholm. Alle Lejrens 900—1000 Deltagere skulde paa 1½ Dag bese Stockholm. Vi sov paa Gymnastikinstituttet alle sammen. Rundturene i Byen var lagt saa glimrende til Rette, saa alle 1000 virkelig fik set Byen.

Og saa Lejrens højtidelige Afslutning, ja, I kan ikke tænke Jer, hvordan den endte, — med et mægtigt Festmaaltid paa Stads- huset i »Den gyldne Sal«, — med Tjenere, Festlysekroner, hvide Duge, Lagkager, Taler, Festsange etc. En saadan Afslutning paa en Lejr havde vi aldrig tænkt os var mulig.

Hvor har vi lært meget i den Lejr, faaet gode Ideer, lært mange vidunderlige Menesker at kende, moret os pragtfuldt, — og hvor er vi taknemmelige for, at det netop blev os, der kom med.

En af dem, der glædede sig.

Skandinavisk Førerkursus i Sverige.

Fra 28. Juli til 5. August afholdtes et Førerkursus paa Anhammar i Nærheden af Stockholm. Alle skandinaviske Korps var indbudt og maatte sende hver tre Deltagere. Vort Korps repræsenteredes af Spejderchefen, Souschefen og Divisionschef Fru Thorbek.

Lejren havde ialt samlet 24 af Nordens højeste Førere — deriblandt 7 Spejderchefer. Med Miss Wolton, Træner paa Foxlease* og Frk. Margrethe Parm, Norge, som Instruktører levede disse vore gamle Førere en hel Uge som smaa Rekrutter i Lejr. Man lærte f. Eks. Teltorden og stod Ret ved Inspektion hver Morgen, lavede Mad, legede og meget andet. — Foruden det praktiske Arbejde optoges Programmet af mange lærerige Foredrag og Instruktioner.

Inden Lejren begyndte, havde alle Deltagerne indsendt deres skriftlige Opgaver, hvori bl. a. mange pædagogiske og Spejder-Spørgsmaal skulde besvares.

Formaalet med denne Lejr var, at de deltagende Førere paa Grundlag af de Erfaringer, de gjorde, skulde udarbejde Planer for lignende Lejre indenfor de forskellige Korps.

Vi venter nu i Spænding paa, hvordan en saadan Lejr og Førertræning vil forme sig herhjemme. Det forlyder, at det bliver meget svært, saa kun de allerbedste og dygtigste Spejdere vil kunne bestaa Prøven.

*) Den engelske Træningsskole og Spejderhjem.

Meddelelse fra Korpset.

Fru Ida Brøgger-Sweller, Hobro, er udnævnt til fung. Divisionschef for Tjele Division.

Svampemyldret i vore Skove!

Sommeren ganger paa Hæld — desværre. Naar først Skoven antager sin brun-rød-gyldne Farvetone, naar Mejemaskinerne har klapret deres Høstsang, og Luften i de mørke Nætter dirrer af Trækfuglenes Vingesbrus og Rejsefløjt under Farten mod varmere, sydligere Himmelstrøg, er det en uomstødelig Kendsgerning, at Efteraaret er i Anmarch. Og dog, hvor mange herlige Efteraarsdage er der ikke i Vente, Dage med høj klar Luft, tindrende Sol, Æbleduft og »Indian summer«. Naturens mest farvestraalende Tid er inde, Træernes Blade skinner i Tusinde Nuancer og danner en straalende Farvesymfoni. I Hegn og Hække gløder Ulfsrønnens og Benvedens røde Bær om Kap med den vilde Roses mørke-røde Hyben.

Frem af Jordens Skød myldrer Svampefloret. De findes i Haver, paa Marker og Enge og især i Skovene, hvor mange af dem fortrinsvis ynder de mørke Steder. Navnlig i Naaleskovene findes et forbavsende Flor, og efter Regn myldrer de frem med en Hurtighed som ingen anden Plante, giftige og spiselige mellem hverandre, graa, hvide, gule og røde, de giftigste som oftest de smukkeste. De frembyder talløse skønne og interessante Former og indbyder i høj Grad til nærmere Betragtning. Danmark er et af de faa Lande, hvor Kendskabet til Svampene kun er lidt udbredt. I de fleste andre europæiske Lande har man fra Arilds Tid kendt og benyttet Svampene som Næringsmiddel. Naar undertages Champignonen er ingen Svampeart her almindelig benyttet, og dog indeholder vore Skove en Rigdom af Svampe, som sikkert ikke staar tilbage for andre Landes. Mange betragter endog alle Svampearter med Afsky, men i Virkeligheden er der slet ingen Grund til at kaste Vrag paa dem. De er saaledes et eftertragtet Næringsmiddel for vore mindre intelligente Medskabninger, Snegle og Insekter, endog Raadyr, Køer og Faar nyder dem med Velbehag. I nedenstaaende skal vi kort skitsere de forskellige Svampe.

En af de mest straalende, men giftig, er

den røde *Fluesvamp*, almindelig i Skove, Hatten højrød med hvide Skæl. Af andre giftige Svampe kan nævnes: *Panter=Fluesvamp*, olivenbrun eller graalig med smaa, hvide Hudlapper, *Skægget Mælkehat*, rødlig eller gullig, Randen besat med hvidligt, frynset Skæg, *Gift-Skørhat*, glat, rød, Overhuden let løsnet, *Stinkende Skørhat*, smudsig gul, klæbrig med knudret, furet Rand, ubehagelig Lugt, *Knippe Svovlhat*, gul, alm. i Knipper ved Træstød, *Indigo Rørhat*, hvælvet, sodfarvet, Kødet gult, men bliver straks indigoblaat ved Luftens Paavirkning, *Galde Rørhat*, hvælvet, glat, brungraa. Den farligste af samtlige Giftsvampe er *Løgknoldet Fluesvamp*, i fugtigt Vejr klæbrig, i tørt Vejr glinsende, smudsig grønlig, gullig eller hvid, nøgen eller med hvide Rester af det Fællessvøb, som Planten som ung helt er omgivet af. En Del Svampe kan spises, men er ikke tilraadelige at spise, bl. a. *Perle=Fluesvamp*, som har en vis Lighed med *Panter=Fluesvamp*, rødgraa med talrige melede perlelignende Vorter, *Honningsvamp*, smudsig honninggul, besat med mørkere Haartotter, alm. ved Grunden af gamle Træstød, *Tragtformet Mælkehat*, hvidgul, fast og kødfuld. Enkelte Svampe kan spises som unge, men er giftige, naar de bliver ældre, bl. a. *Paryk=Blækhat*, hvid skællet, som ung trykket ind mod Stokken, senere skærmformet, sort i Randen, *Kæmpe=Støvbold*, kuglerund eller ægformet, hvidlig gul, fnugget, *Krystal=Støvbold*, figenformet, først snehvid, senere brunlig med krystallignende Skæl.

Endelig skal nævnes de spiselige Svampe: *Stor Parasolhat*, klokkeformet, med Pukkel paa Midten, brungraa med mørke flossede Skæl, *Taage=Tragthat*, graalig, ofte taaget af hvidt Pudder, *Spiselig Vingesvamp*, æggeblommefarvet, bølget i Randen, *Velsmagende Mælkehat*, rødgul eller orange farvet, senere grønplettet, orange gul Mælkesaft, *Stor Mælkehat*, orange farvet hvid Mælkesaft, *Grøn Skørhat*, kødfuld, grønlig, sønder sprængt med Ruder og Felter, *Elledans Bruskhat*, bleg rødbrun eller hvidlig, krydret Lugt, *Foranderlig Skælhat*, glat, okker-gul eller kanelbrun, vokser ved Træstød. *Almindelig Netbladhat*, gulbrun, svagt glinsende med indrullet Kant, *Mark=Champignon*, hvidlig eller graabrun, fnugget, skællet, Kødet hvidt, men bliver lyst rødligt ved Brydning. Sporerne sortbrune, *Spiselig Rør=*

hat, graabrun, glat noget fugtig. *Rufodet Rørhat*, mørk eller lysebrun, hvidgraa eller rød, i fugtigt Vejr klæbrig, *Gul Rørhat*, mørk brungul, *Guldgul Rørhat*, slimet, alm. blandt Lærketræer, *Spiselig Morkel*, æg- eller kugleformet, gulgraa, netformigt ribbet med mørkere Fordybninger, Stokken hul.

Som bekendt er Svampene en yndet Spise, men da der i Virkeligheden kun er ganske lidt Forskel paa mange af de giftige og de spiselige Svampe, bør man være meget forsigtig ved Indsamlingen og først lære at skelne de forskellige Arter fra hverandre, og dernæst maa visse Forsigtighedsregler, som er angivet i C. Mundts Bog »Danmarks spiselige Svampe«, der tillige indeholder Illustrationer og Omtale af Svampene samt Tilberedning af disse, nøje iagttages, naar man samler og tilbereder Svampe. Undersøg Svampene omhyggeligt og lad ikke nogen Svamp komme i Kurven uden at være sikker paa, hvad det er for en Art. Brug altid Kurv, aldrig Taske eller Pose ved Indsamling, undgaa alle fordærvede eller fuldt udviklede Eksemplarer og tag kun de yngre. Lad ikke Svampene ligge for længe, inden Tilberedningen, nyd ikke opvarmede Svamperetter, nyd aldrig Svampe raa og spis ikke for meget af Svamperetter.

A. H.

Sangen.

Vi Spejdere synger, men synger vi nok? Ærlig talt! Jeg tror det ikke. Fordi man synger til Sange til et ugentligt Patruljemøde og nogle flere hveranden Søndag; har man saa faaet Sang nok, hvis man den øvrige Del af Ugen ikke aabner Munden for at frembringe en Tone? Selv om man ikke synger kønt, saa pyt med det. Sangen er Udtryk for en Stemning, det være sig saavel Glæde som Sorg. Den sundeste og naturligste Maade, paa hvilken man kan give Udtryk for sin Glæde, er gennem Sangen. Hvor ofte føler vi ikke Trang til at synge, men vi gør det ikke af Frygt for at blive til Latter. En Sydlænding generer sig ikke for gennem Sangen at give sine Følelser Luft, og der er ingen, der synes, at det er paafaldende. Tværtimod, de ler med den glade og græder med den bedrøvede. Vi savner alt for meget Evnen til at kunne føle med andre, men det ligger nu engang i Nordboens kølige Natur, og den kan ingen lave om paa. Men kunde vi alligevel ikke faa noget mere Sang? I ved ikke allesammen, hvor en gammelkendt Strofe kan vække ikke helt glemte, men dog godt gemte Minde til Live hos Mennesker, hvis Ungdom ligger langt bag dem, langt længere end den egentlig burde, fordi de helt har glemt Evnen til at være glade,

til selv at synge de gamle Melodier. Syng engang for et saadant Menneske, prøv at synge vore Spejdersange, baade de muntre og de alvorlige, og I vil se, hvilken vidunderlig Gave, I har faaet i Form af en frisk, ung Stemme. Det har saamænd ikke saa meget at sige med Skønheden, som I tror.

Tænk engang paa vore Julesalmer, I har sikkert alle nydt at synge af den Rigdom af smukke, gamle Julesalmer, vi har. Disse gamle Toner, der rører ved en Streng dybest inde i os selv, og som vi aldrig glemmer, hvor i Verden vi saa kommer hen, og hvor gamle vi end bliver. Jeg har engang været med mine Kammerater paa Alderdomshjemmet, og vi sang Julesalmerne for de gamle. I skulde have set, hvor de græd! Vi forstod dem ikke rigtigt. Kunde ikke sætte os ind i deres Følelser, men blev trods alt grebne af de gamles hjertelige og velmente Tak. Virkelig Taknemmelighed er blevet saa sjælden en Ting, men den fik vi her i saa rigt Maal, og vi gik derfra med den dejlige Følelse at have gjort Mennesker godt.

Sangen vil til evig Tid beholde sin dragende Magt over Menneskesindet. Kærlighed til Sangen er gemt som en Spire i hver af os, men ligesom der skal passes paa alle andre spæde Skud, saaledes skal der ogsaa hægges om den lille Spire, der gemmer Kærlighed til Sang og Musik. Lad den ikke ødelægges af Jazz. Lad jer ikke paavirke af de moderne Dansemelodiers aandløse Tekster. Hold jeres Sind og Tankegang uimodtagelig for den Slags. Lyt kun til god Musik, og I vil blive bedre deraf.

Karen.

Brevkassen.

Kære Brevkasse!

Tusind Tak, fordi vi har faaet dig.

1. Naar der i Spejderbogen staar »Korpsets Model«, betyder det saa, at kun Korpsets Model maa benyttes?

2. Hvorfor har vi ikke D. P. mere?

3. Skal man virkelig til III. Kl. Prøven kende de uendelig mange Divisioner?

Med Spejderhilsen

Inge Kähler.

Tak!

1. Ja.

2. D. P. blev i sin Tid indført for at skelne mellem Medlemmer af D. D. P. og andre Korps med blaa Uniformer og røde Tørklæder. Da Tørklædet blev forandret til grønt, blev Mærket overflødigt.

3. Den nye Divisionsinddeling forekommer maaske lidt indviklet i Begyndelsen, men du skal se, naar du lægger din Geografi og Spejderinteresse sammen, vil du hurtigt lære dem.

Spejder! Køb dit Udstyr paa

Det Danske Pigespejderkorps Depot,

Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Færdigsyede Uniformer:

Nr.	0.	11,00 Kr.	og 11,75 Kr. (sv. Kv.)	Lgd. 72 cm
—	1.	11,00 » »	11,75 » do.	» 83 »
—	2.	11,50 » »	12,50 » do.	» 94 »
—	3.	12,00 » »	13,25 » do.	» 105 »
—	3 a.	12,50 » »	13,75 » do.	» 112 »
—	4.	13,00 » »	14,25 » do.	» 120 »
—	5.	14,00 » »	15,75 » do.	» 123 »

Prisen er for Uniformen uden Knapper.

Mørkeblaat Lærred til Uniform pr. m.	1,40 Kr.
do. do. » do. sv. Kv.	1,60 »
Snitmønstre til Uniform alle St.	0,50 »
Knap	0,05 »
Split	0,01 »
Spejderhat	5,00 »
Lejrhue	1,60 »
Bælte	2,25 »
Fløjte	0,75 »
Tørklæde	1,30 »
Tørklæde for Blaamejser	0,65 »
Slips	1,25 »
Fløjtesnor	0,18 »
Patruljebaand pr. m	0,20 »
Maanedsrappporter	0,06 »
Medlemskort	0,04 »
Styrkelister	0,12 »
Indmeldelsesblanketter for Blaamejser	0,06 »
do. » Spejdere	0,06 »
do. » Førere	0,05 »
Sangbog	1,50 »
Tillæg til Sangbogen	0,25 »

Færdigsyede Lejrkitler:

Nr.	0.	6,00 Kr.
—	1.	6,00 »
—	2.	6,25 »
—	3.	6,50 »
—	3 a.	6,75 »
—	4.	7,00 »
—	5.	7,25 »

Prisen er for Kitler uden Knapper.

Stof pr. m 0,95 Kr.

Civilnaal (menig)	0,25 Kr.
— Tropsfører	0,35 »
— Divisionschef	0,40 »
— Tropsraadsmedlem	0,40 »
Hatteemblem, Divisionschef	1,00 »
— Tropsfører	0,65 »
— Patruljefører	0,80 »
Esprit	1,00 »
Skulderembl., Divisionschef pr. Stk.	1,00 »
— Tropsfører » »	0,45 »
Patruljeførererknap	0,25 »
Adjutant- og Intendantsnor	0,15 »
1. Kl. Mærke	0,35 »
2. Kl. —	0,20 »
3. Kl. —	0,25 »
1. Aarsstjerne	0,12 »
4. —	0,25 »
Duelighedstegn	0,12 »
Blaamejsestjerner	0,15 »
Blaamejsemærket	0,40 »
Riddersnor og Væbnersnor pr. Stk.	0,50 »
Vandreplade, ægte Sølv (200 km)	1,50 »
Svømmeplade, —	1,50 »
Mødeknap —	0,75 »
Standerdug	12,00 »
Standertop	13,50 »
Top til Patruljestandere	5,00 »

Nye Priser!

Brevpapir og Konvolutter

leveres paa Bestilling med Troppens Navn og Kløveremblem

Lille Størrelse	100, 250, 500, 1000 Stk.	2,50 3,50 6,00 9,00 Kr.
Stor	100, 250, 500, 1000 »	4,00 6,00 10,00 15,00 »
Konvolutter	100, 250, 500, 1000 »	2,75 4,25 6,75 12,25 »

Benyt Pigespejder Blokken!

Findes nu med Billeder eller Trekløveremblem!

Lille Størrelse	1,20 Kr.
Stor —	1,95 »
100 Konvolutter med Trekløveremblem	1,50 »
Spejderkort 6 Stk	0,25 »
Spejderlommebog med løs Blok	0,80 »

Depotets Post-Giro: 40673.

F. SCHUR & CO^S

BOGTRYKKERI

TELEFONER:

173 - 1373

HORSENS

SCHU-BO

MÆRKET, SOM GARANTERER KVALITETEN

Billigt Fotoarbejde!

Fremkaldning pr. Rulle 50 Øre
Højglanskopi 6×9, pr. Stk..... 12 »
Forstørrelser fra 65 »

Gratis Forsendelse overalt i Danmark mod Forudbet. Ved Efterkrav kun Efterkravsporto*

For prima Udførelse garanteres.

Overgade 24

Foto-Magasinet

ODENSE —

K. Madsen,

Garn- & Trikotageforretning,

Horsens.

■ Telef.: 1884 - 1885 - 1886.

N. M. Hansen,

Bageri og Konditori.

Telefon 61.

- - Korinth. - -

Redaktion: *Fru Hanna Holmblad Lund*, Læssøgade 198, Odense. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Bladkontingent sendes til: »Pigespejderne«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro: 36302.
Ekspedition og Tryk: *F. Schur & Co.*, Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 15. September 1933.